

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: VAS „Latvijas dzelzceļš”

Druga strona postępowania: Valsts dzelzceļa administrācija

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 13 ust. 2 i 6 dyrektywy 2012/34⁽¹⁾ (art. 15 ust. 5 i 6 rozporządzenia 2017/2177)⁽²⁾ może być stosowany w taki sposób, aby organ regulacyjny mógł nałożyć na właściciela infrastruktury, który nie jest operatorem obiektu infrastruktury usługowej, obowiązek zapewnienia dostępu do usług?
- 2) Czy art. 13 ust. 6 dyrektywy 2012/34 (art. 15 ust. 5 i 6 rozporządzenia 2017/2177) należy interpretować w ten sposób, że zezwala on właścicielowi budynku na rozwiązanie stosunku najmu i przekształcenie obiektu infrastruktury usługowej?
- 3) Czy art. 13 ust. 6 dyrektywy 2012/34 (art. 15 ust. 5 i 6 rozporządzenia 2017/2177) należy interpretować w ten sposób, że zobowiązuje on organ regulacyjny jedynie do sprawdzenia, czy operator obiektu infrastruktury usługowej (w niniejszej sprawie, właściciel obiektu infrastruktury usługowej) rzeczywiście zdecydował się na jego przekształcenie?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (Dz.U. 2012, L 343, s. 32).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2177 z dnia 22 listopada 2017 r. w sprawie dostępu do obiektów infrastruktury usługowej i usług związanych z koleją (Dz.U. 2017, L 307, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour du travail de Liège
(Belgia) w dniu 10 lutego 2020 r. – Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil) /
M.M.**

(Sprawa C-67/20)

(2020/C 161/42)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour du travail de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)

Strona przeciwna: M.M.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy środek zaskarżenia przysługujący na gruncie prawa krajowego osobie ubiegającej się o azyl, której nakazano udać się do innego państwa członkowskiego w celu rozpatrzenia złożonego przez nią wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, stanowi skuteczny środek zaskarżenia w rozumieniu art. 27 rozporządzenia Dublin III⁽¹⁾, jeżeli jego wniesienie pozbawione jest wszelkiego skutku zawieszającego i wstrzymuje wykonanie zaskarżonej decyzji jedynie w wypadku, gdy wnioskującego pozbawiono wolności w celu nieuchronnego przekazania do innego państwa członkowskiego?
- 2) Czy zapewnienie skutecznego środka zaskarżenia, o którym mowa w art. 27 rozporządzenia Dublin III, należy rozumieć w ten sposób, że wymaga ono wstrzymania jedynie przymusowego wykonania decyzji o przekazaniu, do czasu rozpatrzenia skargi złożonej na tę decyzję przez zainteresowanego, czy też wymaga wstrzymania wszelkich czynności przygotowawczych zmierzających do wydalenia, takich jak przeniesienie do ośrodka przeznaczanego dla osób ubiegających się o azyl, objętych nakazem udania się do innego państwa członkowskiego w celu rozpatrzenia ich wniosku?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela kraju trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. 2013, L 180, s. 31).